

[Bollmann]

grundskatterne er til størst fordel for de mindre indtægter.

I øvrigt har vi med hensyn til finansieringen netop foreslået en afvikling over 15 år, så kommuner og amter ikke får problemerne på én gang.

Til de forskellige ordførere skal jeg blot bemærke, at det er interessant, at fremskridtspartiet på dette område støtter regeringen. Jeg skal også bemærke, at CD fortsat ikke tror på, at afgifter er med til at nedsætte priserne. Jeg håber, det vil være muligt efterhånden at få socialdemokratiet til at indse det fornuftige i forslaget, og efterhånden som man har set virkningerne slå igennem rundt omkring, går vi også ud fra, at det er sandsynligt eventuelt i forbindelse med en drøftelse af andre former for beskatning af boligen. Man må nemlig ikke glemme, at grundskatterne ikke er den eneste beskatning. Vi er som sagt enige i, at spørgsmålet hænger sammen med beskatningen i det hele taget, og det er måske også kun en teknisk fejl, at forslaget ikke kan behandles i skatteudvalget.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Et par af ordførerne har elskværdigt beskæftiget sig med et interview med mig, der blev offentliggjort i Ekstra Bladet i lørdags. Nu er det jo sådan med de fleste interviews, at de er længere end det, der når frem til bladets spalter, og derfor kan tingene blive sagt meget kortfattet, men den opmærksomme læser får alligevel ud af den offentliggjorte tekst, forhåbentlig da, hvad der er meningen.

Jeg skal derfor sige til hr. Grove, at han skal ikke glæde sig for tidligt, når han nu mener at kunne sige, at det er socialdemokratiets hensigt efter et veloverstået kommunvalg at fremsætte forslag om nogle gevaldige skatter på jorden.

På tilsvarende måde må jeg sige til fru Margit Hansen, at hun skal heller ikke glæde sig for tidligt. Jeg har ikke nogen konkrete meninger eller forslag på nuværende tidspunkt om, hvorledes man skal løse det meget vigtige problem, som jord- og ejendomsbeskatningen er. Det er i øvrigt min kollega skatteministerens område, og jeg er meget omhyggelig med ikke at blande mig i mine kollegers arbejdsfelter.

Det vil imidlertid fremgå af interviewet, at det problem, jeg beskæftigede mig med, og som jeg ikke tror at nogen kan komme uden om er et overordentlig centralt problem, er dette, at en meget væsentlig faktor i den inflationsudvikling, vi har i Danmark, er prisstigningerne på jord og fast ejendom. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvor store de prisstigninger bliver i den kommende periode. Det kan man kun skønne over, men de skøn, man foretager, kan blive udgangspunktet for det, man til sin tid måtte kunne blive enige om her i folketinget skal gennemføres for at begrænse og bekæmpe denne selvstændige inflationsfaktor.

Stillet over for spørgsmålet, om jeg ikke med nogle tal kunne belyse, hvorledes problematikken var, nævnede jeg de stigninger, der var sket i vurderingen af fast ejendom mellem 15. og 16. almindelige vurdering, og heraf fremgår det – det er meget runde tal, jeg nævner – at omtrent halvdelen af den værdistigning, der er sket på jord og fast ejendom, ligger ud over den prisstigning, der er sket på forbrugsvareindeksen. Man kan sige, at den, der ejer fast ejendom, og som ønsker at skifte den ud med en anden, bør kunne sikre sig, at han på afhændelsestidspunktet har den samme realværdi af den investering, han har foretaget i en fast ejendom. Det vil sige, at man skal tage sit udgangspunkt i købesummen – i dette tilfælde tog jeg det i 15. almindelige vurdering – og sige, at dertil skal man lægge den prisstigning, som forbrugerpristallet har medført, dvs. en prisstigning i denne periode på ca. 50 pct. Men ud over denne prisstigning har der været tale om en prisstigning, også når man ser bort fra forbedringer på ejendommene, af størrelsesordenen, mener jeg, 125–130 mia kr. Man skal være klar over, at forrentningen af denne fiktive værdistigning bliver et omkostningselement, som er med til at drive pris- og omkostningsniveauet i vejret, og hvis man vil bekæmpe inflationen i Danmark, kommer man ikke uden om at tage fat på det problem. Man kan benægte dets eksistens, men hvis man erkender dets eksistens og føler et ansvar over for dette lands økonomiske udvikling, kan man ikke nægte at tage fat på det problem.

Jeg har ingen patentløsning på dette område. Det har jeg heller ikke givet udtryk for, men jeg har sagt, at vi er i gang i regeringen